

Будь-яка оцінка має ґрунтуватися на об'єктивних критеріях і показниках. Відповідно, в різних сферах професійної освіти з'являються різноманітні класифікації рівнів [1].

Що стосуються сформованості тієї або іншої компетентності, то у проаналізованих нами дослідженнях виокремлюють від трьох до п'яти рівнів. Зокрема, В. Климентьєва показники сформованості педагогічної дослідницької компетентності ранжує за п'ятьма рівнями: вихідний (сприйняття), початковий (розуміння), експериментальний (застосування за зразком), професійний (творче застосування) й експертний (аналіз). Інші вчені, зокрема Л. Карпова, Н. Петренко, Л. Хоружа, Л. Шарова, пропонують визначати рівень сформованості компетентності за трирівневою системою [2].

Погоджуючись з більшістю вчених, ми у своєму дослідженні визначаємо рівень сформованості підприємницької компетентності за трирівневою системою, та виокремлюємо такі три рівні: низький, середній та високий (табл. 1).

Таким чином, розроблені рівні сформованості підприємницької компетентності майбутнього економіста аграрного профілю дають нам можливість обґрунтувати комплекс педагогічних умов формування даної компетентності, що і є перспективою подальших наших наукових досліджень у цьому напрямку.

Список використаних джерел:

1. Вітер С. А. Критерії, показники та рівні сформованості економічної компетентності молодших спеціалістів [Електронний ресурс] / С. А. Вітер // Теорія та методика управління освітою. – 2013. – № 10. – Режим доступу : <http://tme.uomo.edu.ua/docs/10/2.pdf>
2. Порхун І. В. Критерії, показники та рівні сформованості правової компетентності у військовослужбовців за контрактом [Електронний ресурс] / І. В. Порхун // Збірник наукових праць № 64. Серія: Педагогічні та психологічні науки / Національна академія Державної прикордонної служби України імені Б. Хмельницького ; [гол. ред. Потапчук Є. М.]. – Хмельницький : Вид-во НАДПСУ, 2012. – С. 89-94. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/znpnapv_ppn/2012_64/12pivvzk.pdf

Klishch H.I.

PhD, Assistant Professor,

I. Horbachevsky Ternopil State Medical University

TYPES OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN AUSTRIA

The higher education in Austria integrates three important aspects: a great variety of high quality educational institutions, a long academic tradition and an atmosphere for creativity, social and intercultural training, and innovations.

There are four different types of higher educational institutions in Austria:

- Public Universities (Universitäten) – (the biggest sector), maintained by the state;
- Private Universities (Privatuniversitäten) – operated by private organizations with state accreditation;

- Universities of Applied Science (Fachhochschulen) – incorporated upon the basis of private or public law and subsidized by the state, with state accreditation;
- University Colleges of Teacher Education (Pädagogische Hochschulen) – maintained by the state or operated by private organisations with state accreditation.

There are 22 public universities in Austria. Their main tasks are:

- to provide training of specialists of appropriate qualification levels and standards of higher education in certain areas;
- to implement scientific, creative, artistic, cultural and educational activity;
- to offer further training, especially to graduates;
- to support national and international cooperation in the field of scientific research and teaching;
- to provide cultural and intellectual development of the individuals;
- to support the use and application of university research [1].

Universities design their structural organisation (e.g. faculties, departments, institutes, university libraries, service facilities, etc.) according to their needs. The state is obliged to provide the universities with funds.

Admission to a degree program at a public university requires the following:

- application for admission: on the University application form, stating the discipline you wish to study;
- the proof of nationality in combination with an official ID card with photo or valid travel document;
- general university entrance qualification:
  - for Bachelor and diploma studies: secondary school leaving certificate;
  - for master programmes: Bachelor or equivalent degree;
  - for doctoral studies: diploma, Master or equivalent degree;
- specific university entrance qualification for the chosen study course;
- knowledge of the German language;
- proof of aptitude for physical/motor skills when wishing to follow a teacher training program for the subject physical education (Leibeserziehung) and for the study course of sports science (Sportwissenschaften) [1].

For each university degree programme they must draft a curriculum as well as examination regulations (Prüfungsordnung). The scope of a degree programme must be indicated in terms of the credits established under the European Course Credit Transfer System (ECTS).

The workload must comprise:

- for bachelor degree programmes – 180 or 240 ECTS credits;
- for master degree programmes – a minimum of 60 credits;
- for diploma programmes – 240 to 360 ECTS credits;
- for doctoral studies the duration is uniformly 3 years without the allocation of ECTS credits.

The University Accreditation Act (Universitäts-Akkreditierungsgesetz) of 1999, henceforth the Private Universities Act (Privatuniversitätengesetz) of 2011 together with the Act on Quality Assurance in Higher Education (Hochschul-Qualitätssicherungsgesetz) of the same year, establish the procedure for the recognition of private universities. There are no specific forms of organisation required by the law. The range of studies offered by the private universities is often different from that of public universities and the university of applied sciences

degree programmes; there may, however, also be parallel courses. Currently in Austria 13 Private Universities with around 170 programmes are recognised. Private Universities are free to design their structure or organs as there do not exist any provisions for these questions. No federal funding is allowed for Private Universities. Other public funding, e.g. from the regions, is allowed [4].

The University of Applied Sciences Studies Act (Fachhochschul-Studiengesetz) of 1993 introduced the university of applied sciences sector in Austria. A Fachhochschule is a high school, with application-oriented teaching and research. The Fachhochschule study programs differ from university study programs in several respects. The Fachhochschul-Studiengesetz specifies these study programs as vocational training on the level of higher education. Compared to university study programs they are more oriented to the needs of the labor market. The course of study at the Universities of Applied Sciences in Austria, comprises engineering, natural, social and economic sciences, and technical courses. They also included more practical training than university study programs [3]. Programmes at universities of applied sciences are provided as bachelor programmes, master programmes (Bachelor- und Masterstudien) and include a period of practical training.

The Teacher Education Act 2005 (Hochschulgesetz) established public university colleges of teacher education (Pädagogische Hochschule). The university colleges of teacher education provide a three-year Bachelor of Education degree in combination with a teaching qualification for future primary school, secondary school and special needs teachers with the opportunity to gain practical experience from the very beginning of their teacher training. The study programme is comprised of courses in educational science, subject studies relevant for the respective teaching qualification and practical school experience. In addition, the Federal Ministry of Education and Women's Affairs (Bundesministerium für Bildung und Frauen) is entitled to accredit private university colleges of teacher education and degree studies, which is of special relevance for those supported by a church or religious community [2].

The Danube University Krems is a university for continuing education which was founded in 1994 and has a special position in the Austrian higher education. Its courses are specifically oriented toward the needs of working professionals. It is a legal entity under public law and not part of the federal budget law. The Danube University is funded by the federal government and the provincial government of Lower Austria. It offers exclusively postgraduate further and continuing education. The University is specifically focused on interdisciplinary cross-linking and future-oriented special sectors: it offers courses that combine medicine and management, education and new media, or law and social sciences. The Danube University is under supervision of the Federal Minister in legal and financial matters [1].

In addition, there are military academies (Militärische Akademien), certain psycho-therapeutic training facilities (Psychotherapeutische Ausbildungseinrichtungen), and conservatories (Konservatorien).

In many areas the Austrian institutions have accomplished outstanding achievements on an international level and gained high reputation. But it will only be through a co-operation of all four areas of the higher education sector – universities, private universities, universities of applied sciences, and university

colleges of teacher education – with their respective tasks that the international competitiveness of Austria can be guaranteed.

References:

1. Austria Higher Education System [Електронний ресурс]. – Режим доступу до інф. : <http://www.euroeducation.net/prof/ausco.htm>.
2. Kasparovsky H. Higher education in Austria / H. Kasparovsky, I. Wadsack-Köchel // Vienna: Federal Ministry of Science, Research and Economy, 2015. – P. 48-52.
3. Kottmann A. Higher education in Austria / A. Kottmann. – Center for Higher Education Policy Studies, 2008. – 48 p.
4. Leitner E. Die österreichischen Fachhochschulen. Entwicklung und Strukturen eines marktorientierten Hochschulsektors. Beiträge zur Hochschulforschung / E. Leitner. – 2004. – 26(4). – P. 94-113.

Колодницька О.Д.

*кандидат педагогічних наук, викладач,
Тернопільський державний медичний університет
імені І.Я. Горбачевського МОЗ України*

МОТИВАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ПРИ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОМУ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Зважаючи на динаміку розвитку сучасного суспільства, його соціальне замовлення та осучаснення освітньої системи, необхідною умовою забезпечення успішної професійної діяльності є не тільки якісна фахова, а й фахова іншомовна підготовка майбутніх медиків, оскільки практичне оволодіння англійською мовою – мовою міжнародного спілкування на високому рівні, забезпечує здатність до швидкої адаптації в умовах іншомовного середовища, ознайомлення із сучасною міжнародною літературою та науковими працями зі свого фаху, сприяє розумінню понять і категорій у різноманітних сферах медицини, усному та писемному спілкуванню з носіями мови та колегами різних країн світу, дозволяє брати участь у міжнародних програмах, проектах професійного навчання та відвідувати міжнародні симпозиуми, конференції, семінари і форуми, стажуватися за кордоном, переймати передовий досвід, технології, найсучасніші методи діагностики та лікування, розширює кругозір фахівця тощо.

У цьому контексті актуальності набуває проблема формування стійкої позитивної мотивації до фахової практичної та фахової іншомовної підготовки студента-медика, готового до професійного саморозвитку та самовдосконалення через спонукання його до постійної, активної роботи над собою.

Професійне самовдосконалення майбутнього фахівця-медика стає інструментом його постійного самооновлення й саморозвитку, а сама особистість – самодостатньою за умови позитивного мотиваційного забезпечення вивчення професійно орієнтованої англійської мови без примусу